

ΥΠΟΥΡΓ. ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ

ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
ΔΙΚΑΣΙΜΟΣ 10-1-2011

Δ/ΓΥ 22-6-11

ΠΙΝΑΚΙΟ Β

ΑΝΑΦΡΕΣΙΟΝ: Ν.Π.Δ <<1^ο ΚΙΝΗΓΕΤΙΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩΝ

Α/Φ ΟΠΟ Τ/Π: 3-5-4011

ΑΝΑΦΡΕΣΙΒΛΗΤΟ: Ν.Π.Δ <<Δ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ - Δ.Τ.Ο.Σ.Ε.>>

Δ' ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθ. Πρωτ.: 9150/11839
Θέμα: 30-6-11

1056
22.6.11

ΕΙΔΙΚΟ ΓΡΑΜΜΕΙΟ	ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΡΑΜΜΕΙΟ	ΤΑΜΙΑΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Οι λόγοι αναφρεσης που προβλέπονται από το άρθρο 550 Κ.Πολ.Δ. για τις αποφάσεις των επιτροπέων, καθώς και των πρωτοδικών που εκδίδονται σε εφέσεις κατά των αποφάσεων των επιτροπέων και οι οποίοι είναι οι αντίστοιχοι των αριθ. 1,2,3,4,5 και 7 του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ. ορίζονται περιοριστικά με συνήλικα λόγους αναφρεσης, τέτοιος απόφασης που δεν περιλαμβάνεται στη δίοδη αυτή όπως είναι οι λοιποί λόγοι της αναφρεσης που προβλέπονται από τους αριθ. 6,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19, και 20 του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ. να είναι απαράδεκτος. Περαιτέρω ο λόγος αναφρεσης από τη προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 550 αριθ. 1 Κ.Πολ.Δ. που είναι εννοιολογικά ταυτόσημη με εκείνη του άρθρου 559 αριθ. 1 Κ.Πολ.Δ. για ευθεία παράβαση δικαστικού κανόνα δικαίου ιδρύεται, αν αυτός δεν εφαρμόζει ενώ συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του ή αν εφαρμοζόταν ενώ δεν έπρεπε καθώς και αν εφαρμόσει εσφαλμένα (π.χ.). Στους κανόνες ουσιαστικού δικαίου η παραβίαση των ειδικών όρων των από τη διάταξη αυτή λόγω παραλειπόντων και οι εμπειρικοί κανόνες των δικαστηρίων, δηλαδή οι διατάξεις των άρθρων 173 και 200 ΑΚ, με τη από την εφαρμογή των οποίων θα ανεφερεί και θα κατανοηθεί το πραγματικό περιεχόμενο μιας δικαιοπραξίας, κατά τρόπο ώστε τούτο να ανταποκρίνεται στην πραγματική θέληση των δικαιοπρακτούντων. Η προσφυγή στις διατάξεις αυτές προϋποθέτει την ύπαρξη και η αθέτηση στη δικαιοπραξία που διαπιστώνεται από το δικαστήριο έτσι κι έμελλε, οπότε, σε περίπτωση μη αναφρεσης του αληθινού περιεχομένου της δικαιοπραξίας βάσει των διατάξεων αυτών ιδρύεται ο ως άνω λόγος αναφρεσης. Η διαπίστωση όμως από το δικαστήριο της ύπαρξης κανών ή αιτιολογίας δεν υπόκειται στον έλεγχο του Αρείου Πάγου.

Στη προκείμενη περίπτωση το Πολιτικό Γνωμοδοτικό Αθηνών που δέχεται ως
Επιτείο δέχθηκε να εξής : « Η εν λόγω (ήδη αναγνωρισμένη) είναι
δευτεροβάθμιο κληρονομικό σωματείο (ομοσπονδία) στο οποίο ανήκει
διοικητικά και οργανικά το εν λόγω πρωτοβάθμιο σωματείο. Σύμφωνα
με το άρθρο 4 παρ. 4 του καταστατικού του τα μέλη του έχουν
υποχρέωση να καταβάλουν τα δικαιώματα εγγραφής και επίσης
συνδρομής που καθορίζονται από τον Υπουργό Γεωργίας καθώς και τις
έκτακτες εισφορές, οι οποίες καθορίζονται από τη Γενική Συνέλευση και
εγκρίνονται από τον Υπουργό Γεωργίας (ήδη από τον Γενικό Γραμματέα
Περιφέρειας Αττικής) για φιλοδημοκρατικούς σκοπούς. Επίσης, από το
συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων α) 4 αρ. 5 εδ. 6 του καταστατικού
της εν λόγω, σύμφωνα με το οποίο η Γενική Συνέλευση αποφασίζει επί
παντός θέματος αναγόμενου στους σκοπούς της Ομοσπονδίας ή το οποίο
ήθελε υποβάλει σ' αυτή το Διοικητικό Συμβούλιο ή ήθελε ζητήσει τούτο
εγγράφως ο γνήσιος αριθμός των μελών, β) 2 αριθμ. 2,
που ορίζει ότι οι σκοποί της Κληρονομικής Ομοσπονδίας είναι η στενή επιμέλη
και συνεργασία μετ' του Κράτους, της Κληρονομικής Σινομοσπονδίας
και των Κληρονομικών συλλόγων, προς ενταξίση των φιλοδημοκρατικών
σκοπών και γ) 9 παρ. 1, κατά το οποίο το Διοικητικό Συμβούλιο διοικεί την
Ομοσπονδία και διαχειρίζεται την περιουσία αυτής, λαμβάνει δε αποφάσεις
επί πάσης τακτικής και έκτακτης διατήρησης, ως επίσης γενικώς αποφασίζει επί
παντός ζητήματος που αφορά στην προαγωγή των σκοπών της Ομοσπονδίας.
Τα των αποφάσεων εκείνων οι οποίες δυνάμει του καταστατικού
είναι αρμοδιότητα της Γενικής Συνέλευσης (αγορά ή πώληση ακινήτου,
πρόσθετες εισφορές κλπ), προκύπτει σαφώς ότι η Γενική Συνέλευση της
εν λόγω, η οποία απαρτίζεται από τους κληρονομικούς συλλόγους της
περιφέρειας της.

μεταξύ των οποίων είναι και το εναγόμενο, όταν βρισκόταν εκ απαρτίας (άρθρο 7 παρ. 4 του καταστατικού) από κοινά κυρίως και αποκλειστικά μεταξύ των άλλων και για την επιβολή της ύστερης εισφοράς σε βάρος των μελών της. Στην προκείμενη περίπτωση, τα μέλη της ενόγουσας συνήλθαν, μετά από τη με αριθμό Φ1414/38820-2-2 Κ2 επιδοθείσα σε αυτής σχετική πρόσκληση (άρθρο 7 παρ. 3 του καταστατικού), σε έκτακτη Γενική Συνέλευση, την 9-10/3/2002, η οποία βρισκόταν εκ απαρτίας, αφού παρίσταντο σε αυτήν οι 54 νόμιμοι εκπρόσωποι των μελών της από τους συνολικά 68, μεταξύ δε των θεμάτων προς συζήτηση, ήταν και η φιλοθρηματική πολιτική. Με την με αριθμό 34/9-10/10-3-2002 απόφαση της παραπάνω έκτακτης συνέλευσης των μελών της ενόγουσας που λήχθηκε κατά πλειοψηφία (άρθρο 8 παρ. 1 του καταστατικού), αποφασίστηκε η επιβολή έκτακτης εισφοράς στα μέλη της, δηλαδή τα πρωτοβάθμια κληρονομικά σωματεία, ανάλογα με την αριθμητική τους δύναμη, με σκοπό να εξυπηρετηθεί το φιλοθρηματικό της πλάνο. Με βάση την απόφαση αυτή το εναγόμενο υποχρεούται να της «παράσει» το ποσό των 84.193, 46 ευρώ, όπως ισχυρίζεται η ενόγουσα και δεν αμφισβητείται, λόγω του αριθμού των μελών του εναγομένου. Η ως άνω εισφορά εγκρίθηκε με την 2274/29-7-2002 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής. Ωστόσο η Γενική Συνέλευση των μελών του εναγομένου με την 26/30-5-2002 απόφασή της αποφάσισε την μη καταβολή της έκτακτης αυτής εισφοράς. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι η απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της ενόγουσας δεν αφορά στα μέλη των πρωτοβάθμιων σωματείων, όπως ισχυρίζεται το εναγόμενο, αλλά στα μέλη της δηλαδή τα

πρωτοβάθμια συμμετέχουσα και παραλαβή από τον στις αρμοδιότητες και τους σκοπούς της. Με την απόφαση της αιτ. δε, δεν κατέλασε τη διοικητική και οικονομική αποτελεσματικότητα των μελών των πρωτοβάθμιων συλλογικών, αφού κάτι τέτοιο θα συνέβαινε μόνο αν η απόφαση αφορούσε απευθείας στα φυσικά πρόσωπα των πρωτοβάθμιων συμμετεχόντων, δηλαδή τους κλητικούς και όχι στα μέλη της Ομοσπονδίας. Δηλαδή τα πρωτοβάθμια συλλογικά και τα οποία θα επρέπε να καταβάλουν την ως άνω εισφορά από τους πόρους που διαθέτουν, υπολογιζόμενη ανάλογα με τον αριθμό των μελών τους και δεν ήταν η ίδια για όλα, αφού τα ωφελήματα από την αξιοποίησή της (ορθολογική ανάπτυξη της θρησκευτικής ζωής, αξιοποίηση των κινητοποιημένων με φιλοδημακρατικά έργα κτλ), είναι ανάλογα με τον αριθμό των μελών, έτσι ώστε και οι υποχρεώσεις να είναι ανάλογες με τον αριθμό των μελών. Άλλωστε, το εντάχθηκε με τη συμμετοχή του στην Ομοσπονδία απεδείχθη το καταστατικό της και τους σκοπούς της και επομένως και ένα ανεκτό βαθμό περιορισμού της ανεξαρτησίας του, που δε θίγει την αυτονομία του. Επιπλέον, η ως άνω απόφαση δε δεσμεύει υπέρμετρα την ελευθερία των μελών της ομοσπονδίας, ούτε υπάρχει δυσαναλογία μεταξύ των υποχρεώσεων των μελών και των ωφελημάτων, αφού η έκτακτη εισφορά επιβάλλεται φανερά με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης στην οποία μετέχουν τα μέλη της ενόγκως και έχει σκοπό τη βελτίωση των συνθηκών της κληρικτικής δραστηριότητας, τα δε ωφελήματα τα απολαμβάνουν όλα τα μέλη της ενόγκως. Η απόφαση δε όριζε, ότι ο υπολογισμός της εισφοράς και γίνει με βάση από τις ίδια για όλα τα συλλογικά προσώπα απόλυτα συνδεδεμένη με τη δύναμη των μελών που έχουν, ώστε να προηθεί απόλυτα η αρχή της αναλογικότητας. Επομένως, οι λόγοι έφεσης με τους οποίους τα εκπελάται να υφίσταται ότι η ανωτέρω απόφαση

λήφθηκε καθ' υπέρβαση της εξουσίας της Ομοσπονδίας, αφού από το καταστατικό της δεν προβλέπεται τέτοια είδικη εισφορά, ότι με την ως άνω απόφαση εγγύεται η οικονομική και διοικητική αυτοτέλεια του σωματείου, ότι αντίκειται στα άρθρα 89, 93 και 179 του ΑΚ αλλά και στο άρθρα 12 και 20 του Συντάγματος, είναι απορρητική ως ουσιαστικά απόφαση με βάση τις παραδοχές αυτές το Πρωτοδικείο αποφάσισε την έφεση του ΝΔ αναφερόμενος κατά της 1052/2009 απόφασης του Ειρηνοδίκου Αθηνών με την οποία είχε γίνει δεκτή η αγωγή της ήδη αναφερόμενης ομοσπονδίας και είχε υπαχθεί το αναγόμενο αναρροσείον να καταβάλει στην ενάγουσα το ανώτερο ποσό της έκτακτης εισφοράς από 84.193,46 ευρώ με το νόμιμο τόκο από τη / επομένη της επίδοσης της αγωγής. Επί το οποίο έκρινε το ως άνω Δικαστήριο /) δεν παραβίασε τους εμνησθέντες κανόνες των διακοπροβίων (άρθρα 179 και 200 Α.Κ.) και της μη προσφυγής του σ' αικτός καθόσον από το περιχόμενο της προβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι το Εφετείο δεν έκπλησσε με κατά την ανέλεκτη αυτού κρίση κενό ή απόφαση ως προς το περιχόμενο των ανωτέρω όρων του καταστατικού (4 αρ.5 εδ.δ', 2αρ.2 και 9 παρ.1) εφόσον καθόσον και μητά περί τούτου δια της φράσεως: «Επίσης, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 4 αρ.5 εδ.δ' 2 αρ.2 και 9 παρ.1 του καταστατικού της ενάγουσας προκύπτει σαφώς ότι η Γενική Συνέλευση της ενάγουσας, η οποία αποτελείται από τους κλητευτικούς συλλόγους της περιφέρειας της

Γ. Αθηνών

μεταξύ των οποίων είναι και το αναπάνω, όταν βρίσκεται σε ισχύ (άρθρο 7 παρ. 4 του κοινοτικού) αφορίζει κυρίως και αποκλειστικά μεταξύ των άλλων και για την επιβολή πρόσθετης εισφοράς (σε βάρος των μελών της» και επομένως δεν υπέγραψε λόγος προσφυγής στους ερμηνευτικούς κινδύνους των διαπραγματιών (άρθρα 173 και 200 Α.Κ.) Συνεπώς ο πρώτος λόγος της αναίρεσης κατά το σχετικά του μέρους (Υ' σκέλος) κατάκληση από τον αρθ. 1 του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ. είναι απαράδεκτος. Β) Δεν παραβιάζει τη διαταγή του άρθρου 180 Α.Κ. διά της μη εφαρμογής της αρθ. 1) με βάση τις ανωτέρω παραδοχές η Γ.Σ. της εν λόγω εταιρείας με βάση το και ασκήσει της να επιβάλει με απόφαση της την έκτακτη έκτακτη εισφορά σε βάρος των μελών της μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και ο εν λόγω και ο οποίος δεν επρόκειτο για απόφαση ληθείσα κατά υπέρβαση εξουσίας και συνεπώς δεν υπερέβαιναν τα προϋποθέσεις εφαρμογής της ανωτέρω διατάξεως 2) με την ανωτέρω απόφαση με την οποία επιβλήθηκε η έκτακτη εισφορά στα μέλη της εν λόγω εταιρείας (καταγγεμένοι και άλλους) και της στα φιλικά πρόσωπα των μελών της δεν επιβάλλεται η διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια του εν λόγω μέλους της (ότι και παραβιάζεται η αρχή της ισότητας, το 1 ε περιεχόμενο της ίδιας απόφασης δεν είναι αντίθετο προς και χρησιμότητα έτσι ώστε η ανωτέρω απόφαση να μη υπόκειται από αμερότητα λόγω αντίθεσης της προς τις διατάξεις των άρθρων 3, 89, 174, 179, 83 του Α.Κ. 49 του Ν. 31/1914 και άρθρα 4 και 12 του Συντάγματος. Συνεπώς ο πρώτος λόγος της αναίρεσης κατά το σχετικά του μέρους (α' β' και δ' σκέλη) κατάκληση από τον αρθ. 1 του άρθρου 550 Κ.Πολ.Δ. με τον οποίο υποστηρίζονται αντίθετα είναι αβάσιμος.

Τέλος οι λόγοι της αναίρεσης δει προς και τρίτος αντίστασης από τους αρθ. 18 και 8 του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ. είναι απαράδεκτοι διότι στη προκειμένη περίπτωση που προσβάλλεται η απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου που εκδόθηκε επί φέσεως κατά της απόφασης του Ειρηνοδικείου αντίστασης με αιτούς) όλοι αναίρεσης δεν προβλέπονται στο άρθρο 550 του Κ.Πολ.Δ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτεται από 5 Ιουλίου 2008 αίτηση του Ν.Π.Δ.Δ. με την επομένως «Γ' ΚΗΝΥΓΕΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΓΓΑΛΩΝ» για αναίρεση της υπ. αρθ. 1494/2008 απόφασης του Γνωμικού Πρωτοδικείου Αθηνών που δόθηκε ως Εφετικό. Και
 Κατά αδικάζει το αναφερόμενο και δικαστικό έργο του αναφερόμενου στα οποία οφείλει σε δύο χιλιάδες ευρώ (2.700) ευρώ.

Αιτητή πρόεδρος

Εισηγητής
